

Archeologienota

Bilzen, Genutstraat 32

Deel II: Programma van maatregelen

2022A297

De wetgeving met betrekking tot archeologie omvat enerzijds het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 en anderzijds het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014 die voor archeologie in werking traden op 1 juni 2016 en latere wijzigingen. Niet uitvoeren van het programma van maatregelen wordt door de Gewestelijke Afdeling Inspectie en Handhaving Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed beschouwd als een bouwmisdrif en kan leiden tot sancties.

RANDVOORWAARDEN: het terrein is momenteel nog bebouwd en verhard. De afbraak van de gebouwen maakt deel uit van de aanvraag omgevingsvergunning; het betreft in feite vervangingsbouw. Het archeologisch traject kan pas terdege uitgevoerd worden na afbraak van de bestaande gebouwen. Aangezien er een hoge verwachting is naar bodemsporen en sporen uit de middeleeuwse en postmiddeleeuwse perioden mogen gebouwen afgebroken worden tot het maaiveldniveau met inbegrip van de afwerkingslagen van de vloeren (vloertegels of ander afwerkingsmateriaal). De funderingslagen van de vloeren mogen niet verwijderd aangezien dat schade kan berokkenen aan eventueel aanwezige archeologische sporen. De opbraak van het beklinkerde tuingedeelte dient te gebeuren onder begeleiding van een archeoloog. Na opbraak van de klinkers dient ook in die zone nog een proefput aangelegd te worden indien de fasering der werken of gebruik van de achtertuin als werfzone niet toelaat de drie proefputten tegelijk aan te leggen.

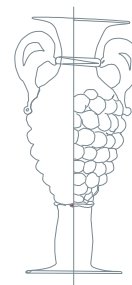
Foto's: HAAST – Rik vd Konijnenburg (tenzij anders vermeld)

Tekeningen: HAAST (tenzij anders vermeld)

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de uitgever.

Wettelijk depot: D/2022/12654/01

Copyright reserved. No part of this publication may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means without the permission from the publisher.

INHOUD

Programma van maatregelen uitgesteld vooronderzoek
1. Administratieve gegevens
2. Aanleiding van het vooronderzoek
3. Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem
4. Gemotiveerd advies
5. Lijst van de afbeeldingen

Programma van maatregelen

1. Administratieve gegevens

Projectcode	2022A297
Actoren	Rik van de Konijnenburg, OE/ERK/Archeoloog/2015/00041 / Fleur Swennen, stagiaire archeologie
Locatie: Provincie	Limburg
Gemeente	Bilzen
Deelgemeente	Bilzen
Site (adres)	Genutstraat 32
Kadastrale gegevens	Bilzen, afd 1, sectie M perceel 465K partim
Oppervlakte onderzoeksgebied	Opp 438 m ²
Kadastraal percelenplan	Zie fig. 2
Topografische kaart	Zie fig. 3
Relevante termen thesauri OE	bureauonderzoek

Bounding Box:

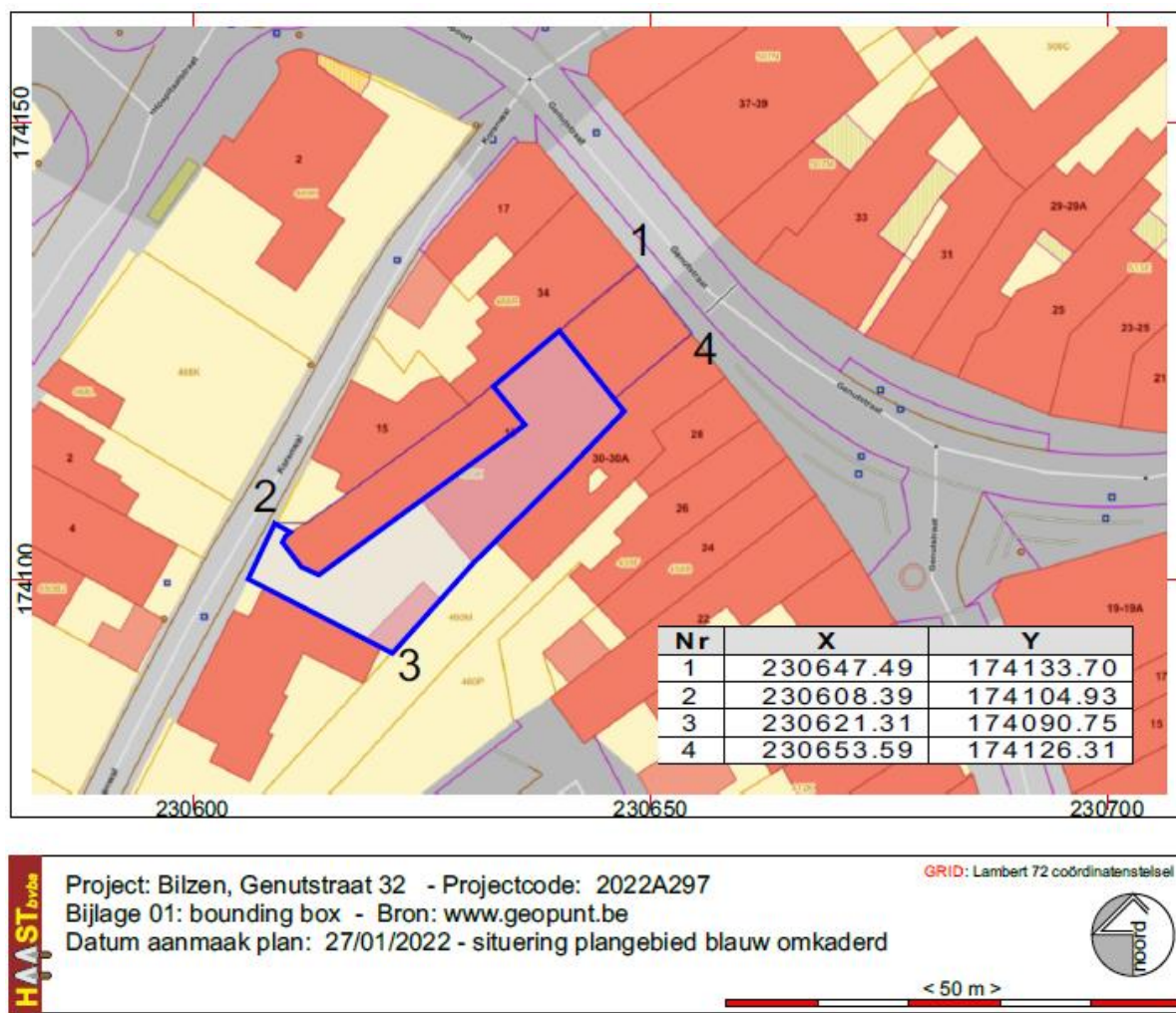

Fig. 1: Bounding Box

Kadastrale gegevens: Kadastrale ligging van het projectgebied: Bilzen, afd 1, sectie M, perceel 465K - partim. De oppervlakte van het projectgebied bedraagt 438 m².

Fig. 2: Kadastraal uittreksel dd. 2022 © cadgis viewer

2. Aanleiding van het vooronderzoek¹

Beschrijving van de geplande werken

Het bouwprogramma is tweeledig:

1: Het afbreken en bouwklaar maken van het terrein (met uitzondering van de te behouden gebouwen).

Het betreft twee achterbouwen met een totale oppervlakte van 231,2m² en een carport met een oppervlakte van 25,4m². Er bestaan geen bouwplannen of as-buildplannen van de af te breken gebouwen. Uit de opmetingsplannen is af te leiden dat het eerste deel van de af te breken gebouwen enkel naar bodemingreep een vloerplaat inhoudt van ca 30 cm dikte (fundering + afwerking). Het tweede gedeelte heeft muren gefundeerd op strookfunderingen die tot 60 cm, mogelijk 80 cm in de bodem reiken. De ondergrond is geroerde opgebrachte grond waarop de vloerplaat is aangebracht. De achterbouw, met spits dak dateert vermoedelijk uit de 19de eeuw. (cfrt infra – punt 4.2 historische situering)

2: bouw van een woongedeelte

Ter hoogte van het af te breken gedeelte dat overdekt is met een plat dak wordt een nieuwbouw gerealiseerd als uitbreiding van het bestaande pand. Het betreft de aanbouw van een appartement zonder kelder en waarvan het dak als terras zal dienen voor het bovenliggende appartement. De nieuwbouw wordt gefundeerd op strookfunderingen die aangezet worden op een minimumdiepte van ca 80 cm. De vloeropbouw, in feite een vervanging van de bestaande vloer, zal bestaan uit een geotextiel tegen opkomend vocht met daarop een funderingslaag en een afwerkingslaag samen ca 30cm dik. Aan de buitenzijde worden twee putten voorzien respectievelijk met een capaciteit van 3.000 en 20.000 liter voor de opvang van hemelwater. De overloop van deze putten zal via de bestaande en te behouden kelder aangesloten worden op de nutsleidingen in de Genutstraat.

De buitenaanleg zal bestaan uit een verharding van klinkers in vervanging van de bestaande beklinkering, parkeerplaatsen in grasdallen, aanplant van struiken, gazon en aanleg van een terras in een waterdoorlatende verharding.

De annotaties op het plan nieuwe aanleg met betrekking tot de buitenaanleg:

- Inrit/toegang achterzijde perceel, opp. 169m², waterdoorlatende verharding, infiltreert op eigen terrein
- parkeerplaatsen in grasdallen, opp. 44,30m², waterdoorlatende verharding, infiltreert op eigen terrein
- parkeerplaatsen in grasdallen, opp. 28,09m², waterdoorlatende verharding, infiltreert op eigen terrein
- Private tuin, opp. 85,10m²
- Terras, opp. 27,10m², waterdoorlatende verharding, infiltreert op eigen terrein
- verharding opp. 14,00m², waarvan gedeeltelijk overdekt, waterdoorlatende klinkers, infiltreert op eigen terrein

3. Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

De archeologische waarde van het projectgebied is op basis van de bestaande bronnen moeilijk in te schatten en wordt hoofdzakelijk bepaald door de specifieke stadscontext. Uit de Ferrariskaart (1771-1775) blijkt dat er één gebouw mogelijk met twee kleine bijgebouwtjes, maar waarvan de situering onzeker is, binnen het projectgebied te situeren zijn. Op het Primitief Kadasterplan (1840) en Atlas der Buurtwegen (1840) zijn er twee gebouwen ingetekend binnen het terrein, mogelijk een hoofdgebouw aan de straatzijde met daarachter een koer en aansluitend een schuur als bijgebouw. De Vandermaelenkaart en de topografische kaart uit 1882 tonen exact hetzelfde beeld als de oudere kaarten. De luchtfoto's geven in wezen ook een gelijkaardig beeld, zij het dat de koer een overdekte plek geworden is die deel uitmaakt van de huidige winkelruimte. Maar het gebouw is een aanduidingsobject dat in de inventaris onroerend erfgoed wordt beschreven als: *Huis van vier traveeën en twee*

¹ De plannen van nieuwbouw en buitenaanleg zijn opgenomen in het verslag van het bureauonderzoek

*bouwlagen onder zadeldak, uit eind 19de eeuw. Bakstenen gebouw met gewijzigde benedenverdieping.*² De datering, eind 19de eeuw, wijst erop dat waarschijnlijk eind 19de eeuw de oorspronkelijke bebouwing zoals weergegeven op de historische kaarten, hetzij grondig verbouwd is dan wel gesloopt en vervangen door nieuwbouw. Hetzelfde lijkt ons gebeurd te zijn met de achterbouw bij terreinbezoek viel op dat het muurwerk bestaat uit recente, machinaal geproduceerde bakstenen afgedekt met golfplaten.

Afgaande op de landschappelijke ligging, op ca 500m van de Demer, op de rand van de vallei, zou het gebied een hoog potentieel kunnen hebben voor vondsten uit de steentijd en metaaltijden. Maar dit potentieel dient bijgesteld naar een lage verwachting voor de steentijd en metaaltijden omwille van de vastgestelde historische en mogelijk recente bodemingrepen. Dit houdt in dat het potentieel eerder gezocht moet worden naar sporen uit de middeleeuwse en postmiddeleeuwse perioden; sporen die gelinkt kunnen worden aan de stedelijke ontwikkeling van Bilzen.

Binnen een stadscontext is het moeilijk spreken van een landschapsevolutie. Het projectgebied maakte oorspronkelijk deel uit van de vallei van de Demer waarin de stad Bilzen tot ontwikkeling kwam. Het projectgebied is gelegen binnen de stadswallen. *Midden 13de eeuw was de stad echter al een feit, en ze was voor 1366 volledig omwald.* Vanaf dan hoort het projectgebied tot de historische stadskern.

Het projectgebied was in de tweede helft van de 18de eeuw deels bebouwd, er bevonden zich 3 structuren ter hoogte van het terrein. Maar zoals hierboven aangehaald is, zijn er twijfels over de effectieve aanwezigheid van bebouwing in deze periode wat betreft twee bijgebouwtjes. Rond het midden van de 19de eeuw zijn er twee gebouwen aanwezig binnen het projectgebied. Uit de beschrijving van de inventaris onroerend erfgoed kan afgeleid worden dat er eind 19de eeuw toch nog grondige verbouwingen of nieuwbouw heeft plaatsgevonden, zeker wat betreft het pand aan de straatzijde. Die zone is echter helemaal niet bedreigd door bodemingrepen. Wat de achterbouw betreft zijn er ook gerede twijfels over de ouderdom. Uit het terreinbezoek blijkt dat de muren en de daken bestaan uit relatief recente bouwmaterialen.

De impact van de geplande werken op het bodemarchief is miniem. De huidige verharding en bebouwing zal afgebroken worden en vervangen worden door nieuwbouw. Het gaat om een vervangingsbouw waarbij de geplande werken niet dieper in de bodem zullen reiken dan de huidige bouw. Verstoringen vinden dus plaats in grond die reeds verstoord is waardoor de impact zeer miniem is. De bouw en buitenaanleg zullen ook gefaseerd verlopen. Eerst afbraak van de bestaande constructies met behoud van het beklinkerde deel van de tuin als werfzone. Vervolgens zal de nieuwbouw gerealiseerd worden en pas na afwerking van de nieuwbouw zullen de klinkers in de tuin opgebroken en de tuin heraangelegd worden.

Verstoorde zone

Uit het geheel aan gegevens vergaard in dit bureauonderzoek kan afgeleid worden dat het projectgebied matig tot ernstig verstoord is. Er kunnen verschillende zones afgebakend worden. De zone waar de huidige kelder zich bevindt, is ernstig verstoord maar niet bedreigd door nieuwbouw en die bevindt zich buiten het feitelijke projectgebied. De zones van de af te breken gebouwen zijn meer dan waarschijnlijk geroerd tot een diepte van 60 à 80cm, maar uit de bouwplannen blijkt dat de verstoringdiepte van de nieuwbouw zeker niet dieper zal reiken dan de huidige verstoringdiepte. Hetzelfde geldt voor de buitenaanleg.

² <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/15627>

4. Gemotiveerd advies

De geplande werken zullen de reeds deels verstoorde bodem opnieuw verstoren. In de zone waar klinkers en grasdallen aangelegd zullen worden, zal louter de bovenlaag van reeds aanwezige klinkers verwijderd worden. De nieuwe aanleg blijft beperkt tot de bovenste 20cm van de reeds verstoorde bodem. De aanbouw van het huis aan de voorzijde vindt plaats ter hoogte van de huidige bebouwing met plat dak. De nieuwe fundering zal hier geplaatst worden in de bodem waar de oude fundering verwijderd is. Het terras en de tuin worden aangelegd in een zone waar bebouwing aanwezig is en enkel de funderingslaag hiervan zal dus verwijderd worden. Dieper gelegen sporen kunnen daarbij oppervlakkig geraakt worden alhoewel de geplande bodemingreep beperkt blijft tot max 30 cm, zijnde de huidige verstoring. De plaatsing van regenwaterputten (opvang- en infiltratieput) zullen een grotere impact hebben en mogelijk archeologische sporen vernietigen.

De inrichting van de achtertuin als werfzone kan eveneens invloed hebben op eventueel aanwezige archeologische sporen. Door de grotere druk die op het wegdek wordt uitgeoefend door zware vrachten, aanvoer van beton, chape en andere bouwmaterialen, en plaatsing van bouwkransen wordt de bodem enigszins getrild en samengedrukt hetgeen een impact kan hebben op eventueel aanwezige archeologische sporen in de bodem.

Het archeologische potentieel wordt bepaald door de specifieke stad-situatie. Nagaan welke archeologische indicatoren in de directe omgeving aanwezig zijn kan in een stadscontext misleidend zijn omdat elk huis, elk gebouw, elke plek bij wijze van spreken, haar eigen geschiedenis en ontwikkeling kan hebben ten gevolge van allerlei factoren; eigenaars, ambachten, branden, watersnood, functie, etc. Kleinere archeologische relictten zoals beerputten, waterputten, funderingsresten of andere sporen kunnen een betekenisvolle bijdrage leveren tot de kennis met betrekking tot de historische ontwikkeling van de stad, de leefgewoonten van haar inwoners, hun ambachtelijke bedrijvigheid, hun sociale welstand en eventueel zelfs economische relaties.

Bovendien reiken waterputten en beerputten dieper dan de soms door recente werken verstoorde bodemlagen. Het zijn juist die (afval)putten die dikwijls boeiende informatie kunnen opleveren in verband met de socio-economische ontwikkeling van een stad en haar bewoners.

Derhalve wordt via het programma van maatregelen een eerste archeologische evaluatie van het terrein opgelegd doormiddel van de aanleg van drie proefputten van elk 4 x4 m groot ($3 \times 16\text{m}^2 = 48 \text{m}^2 = 10,9 \%$ van het projectgebied) teneinde de mate van verstoringen en kans op het aantreffen van archeologische erfgoedwaarden vast te kunnen stellen, samen met een begeleiding van de sloopwerken zal dit meer dan 12,5% onderzocht terrein opleveren binnen het volledige projectgebied hetgeen beantwoordt aan de minimumoppervlakte te onderzoeken bij een vooronderzoek conform de Code van goede Praktijk voor de Uitvoering van en Rapportering over Archeologisch Vooronderzoek en Archeologische Opgravingen en het Gebruik van Metaaldetectoren versie 4.0.

Indien uit het proefputtenonderzoek blijkt dat er voldoende aanwijzingen zijn voor de aanwezigheid van kennisvermeerderende archeologische erfgoedwaarden, dan volgt, na aktenaam van de nota archeologie, een archeologische opgraving.

5. Onderzoeksstrategie, onderzoeksmethode & technieken

Afweging van de beschikbare onderzoeksmethodes:

De beschikbare methodes binnen een vooronderzoek zonder ingreep in de bodem, veldkartering, landschappelijk en archeologisch booronderzoek en geofysisch onderzoek zullen resultaten opleveren die kunnen opwegen tegen de kosten die ermee gepaard gaan. Reden daarvoor is de huidige bebouwing op het terrein en de verharding van de achtertuin. Enkel via begeleiding van de sloopwerken en het aanleggen van een aantal proefputten kan het terrein verder archeologisch geëvalueerd en gewaardeerd worden.

Onderzoeksmethode

Om de intacte staat van het bodemarchief te achterhalen is het noodzakelijk de sloopwerken algemeen te begeleiden vanaf het moment dat men op maaiveld niveau (straatniveau / niveau van de binnenruimten) komt.

Begeleiding van de sloopwerken en proefputtenonderzoek:

Opvolging van de sloopwerken:

Doel van het archeologisch proefputtenonderzoek is de gaafheid van de bodemgenese na te gaan en de mate waarin de bodem verstoord is. Doel is enerzijds een eerste inzicht te krijgen in de stratigrafie van de stad, anderzijds om de impact op het bodemarchief na te gaan van eerdere bodemingrepen en om inzicht te krijgen in hetgeen mogelijk aan sporen/restanten van de diverse onderdelen van een middeleeuwse stadskern kan aangetroffen worden. **Derhalve is het noodzakelijk deze proefputten op te vatten als een opgraving waarbij het graaf- en registratiewerk dient te gebeuren conform de bepalingen voor opgravingen in de Code van goede praktijk versie 4.0. Om een duidelijk beeld van de stratigrafie te verkrijgen dient gegraven te worden tot minstens 30 cm in de ongeroerde C-horizont.**

De chronologisch te volgen werkzaamheden inzake **archeologische begeleiding**:

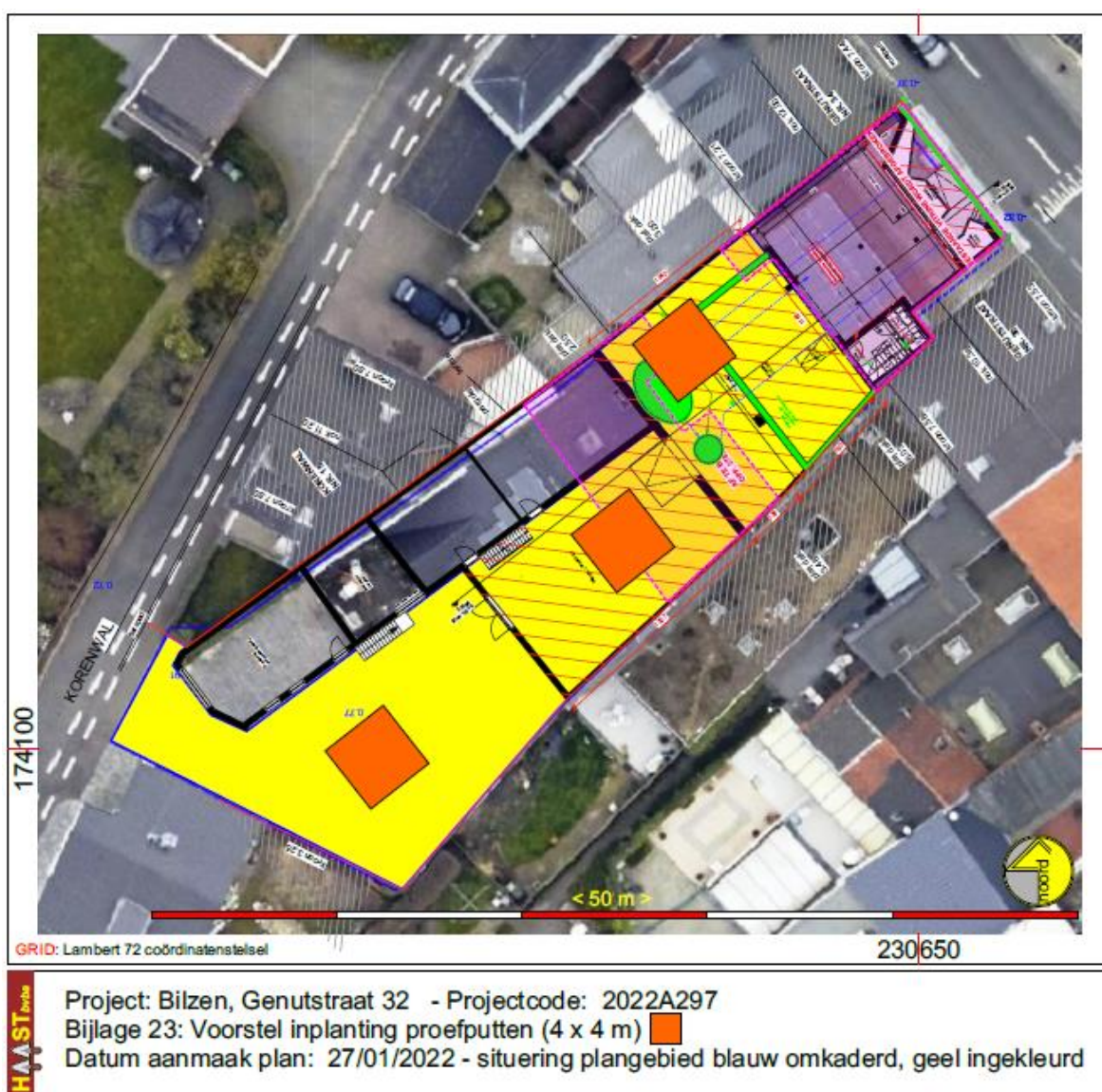
- Het opbreken van terreinverhardingen op maaiveldniveau dient te gebeuren onder begeleiding van een archeoloog teneinde archeologische sporen in het vlak te behoeden van destructie,
- Het uitbreken van de vloerfunderingen, gebouwfunderingen en alle andere ondergrondse constructies van de gebouwen bestemd voor afbraak gebeurt onder begeleiding van een archeoloog,
- Ten einde de veiligheid en stabiliteit van de aanpalende gebouwen te waarborgen mogen, indien noodzakelijk, onderschoeiingswerken van de bestaande funderingen uitgevoerd worden. De daarvoor uit te voeren graafwerken worden op voorhand besproken en ter plaatse begeleid door een archeoloog. Elke te graven put voor het uitvoeren van onderschoeiingswerken dient beschouwd te worden als een archeologische proefput en is bijkomend bij het proefputten- en proefsleuvenplan zoals voorgesteld op fig. 3.

Proefputten:

Er worden drie proefputten aangelegd, elk 4 x 4 meter groot (16 m² in oppervlakte), in te planten zoals voorgesteld op fig. 6. Drie proefputten van elk 16 m² betekent 48 m² aan te leggen.

De argumentatie voor de inplanting van de proefputten is om na te gaan

- of het terrein al dan niet geheel of volledig verstoord is, danwel nog archeologisch potentieel heeft,,
- om de stratigrafische opbouw van het terrein na te gaan omdat uit de historische bronnen blijkt dat die zeer verschillend kan zijn binnen het projectgebied aangezien het onbekend is
 - o hoeveel bouwfases er op het terrein aanwezig zijn, aantal archeologische vlakken,
 - o Of en eventueel welke, indien determineerbaar, activiteiten er plaatsvonden in het binnengebied.
- **Proefput 1** is voorzien in de zone waar de regenwaterputten zullen geïnstalleerd worden omdat die putten de grootste ingreep in de bodem inhouden
- **Proefput 2** is voorzien in de af te breken achterbouw ter hoogte van de muur die, zoals blijkt uit de projectie van het Primitief Kadasterplan op het opmetingsplan huidige toestand, de achtermuur vormde van het gebouw zoals ingetekend op de historische kaarten (Primitief Kadasterplan, Atlas der Buurtwegen, Vandermaelenkaart en Topografische kaart, mogelijk ook al ingetekend op de Villaretkaart en de Ferriskaart)
- **Proefput 3** is voorzien ter hoogte van de huidige, beklinkerde achtertuin omdat bijvoorbeeld beerputten of sporen van oudere bouwwerven gebruikelijk buiten de bebouwingen te vinden zijn.

(Legende: Projectie nieuwbouw (fundering en regenwateropvang (groen ingekleurd) op de bestaande toestand (rood gearceerd = sloop) en (mangaan stippellijn en ingekleurd) de gebouwencontouren zoals ingetekend op het Primitief Kadasterplan - situering plangebied blauw omkaderd, geel ingekleurd)

Fig. 3: Inplanting van de proefputten (oranje ingekleurd)

Registratie bodemprofielen:

Elk bodemprofiel wordt opgekuist, gefotografeerd (voorzien van profielnummer, noordpijl en schaallat), ingetekend op schaal 1/20 en beschreven per horizont/laag op basis van de bodemkundige registratie- en beschrijvingsmethodes. Bij elke profielkolom wordt de absolute hoogte van het (archeologisch) vlak en van het maaiveld genomen en op het plan aangeduid. De profielkolommen zijn minimaal 3 m breed, de breedte van de proefput. Aangezien de grond uitgegraven zal worden voor de bouw van een kelder en funderingen van bergingen, worden de profielen opgeschoond tot minstens 50 cm in de C-horizont of, indien die niet bereikt wordt, de diepte van de te bouwen kelder (= de verstoringsdiepte). Per profielput/proefput wordt, indien de C-horizont niet bereikt wordt, met een edelmannboor met diameter 7 cm één boring gezet tot in de C-horizont. Het boorstaal wordt beschreven en gefotografeerd en toegevoegd aan het bodemprofiel van de proefput.

Registratie van de aan te leggen vlakken:

De vlakken worden manueel opgeschoond.

De vlakken worden ingemeten op leesbare schaal (maximum 1/20).

Bij elke profielput wordt de absolute hoogte van de (archeologische) vlakken, de uitgravingsdiepte en van het maaiveld t.o.v. de Tweede Algemene Waterpassing genomen en op plan gebracht.

De profielputten worden stratigrafisch uitgegraven. Indien zich in het vlak sporen bevinden worden deze eerst opgegraven vooraleer naar een volgend niveau te gaan. Van elk zichtbaar vlak worden foto's genomen en tekeningen gemaakt (schaallat, noordpijl, verwijzing naar put en niveau). Van elk vlak wordt tevens de absolute hoogte vastgesteld en wordt er verwezen naar het stratigrafische niveau (laag) van het profiel.

In de aangelegde vlakken worden alle aanwezige archeologische sporen opgeschaafd, gefotografeerd (voorzien van sleufnummer, spoornummer, noordpijl en schaallat), ingetekend op leesbare schaal (maximaal 1/20) en beschreven (aard van het spoor, beschrijving van de vulling en de aflijning, textuur, ...).

Elk vlak wordt gescreend met een metaaldetector, deze worden eveneens op het bijhorende vlakplan aangeduid evenals de ingezamelde vondsten.

Vraagstelling en Onderzoeksdoelen

De te beantwoorden vragen bij het proefputtenonderzoek en het begeleiden van de afbraak van de woning (uitbraak van de ondergrondse constructies):

- *Zijn er nog archeologisch relevante niveaus aanwezig?*
- *Zijn er sporen aanwezig?*
- *Bevinden de sporen zich in stratigrafisch verband?*
- *Hoeveel verschillende lagen/stratigrafie zijn er te onderscheiden in de verschillende proefputten?*
- *Bevatten deze lagen archeologische vondsten?*
- *Uit welke periode dateren de vondsten?*
- *Hoe is de bewaringstoestand van de sporen?*
- *Wat was de invloed van de bestaande bebouwing/verhardingen op het archeologisch erfgoed?*
- *Op welk niveau bevindt zich de natuurlijke moederbodem?*
- *Is er nog muurwerk van historische bebouwing aanwezig in de ondergrond?*
- *Wat is de aard, functie en datering van het muurwerk?*
- *Kan er een verstoorde zone afgebakend worden?*
- *Kan er een zone voor verder onderzoek afgebakend worden?*

- *In welke mate is uit de stratigrafische opbouw van het bodemarchief een relatieve datering en fasering van het sporenbestand af te leiden?*
- *Welke aspecten verdienen bijzondere aandacht bij een eventueel vervolgonderzoek?*

Indien uit het proefputtenonderzoek blijkt dat het terrein dermate verstoord is door recente bodemingrepen waardoor geen archeologische erfgoedwaarden meer te verwachten zijn, dan kan het projectgebied vrij gegeven worden van verder archeologisch onderzoek na bekrachtiging van de op te maken archeologienota.

Indien er voldoende indicatoren aanwezig zijn om te stellen dat het terrein een groot archeologisch potentieel heeft, dan wordt, al dan niet in een door het proefputtenonderzoek afgebakende zone, via een aan de nota archeologie over het proefsleuven en proefputtenonderzoek toe te voegen programma van maatregelen een archeologische opgraving opgelegd.

Het onderzoeksdoel is bereikt wanneer op basis van het vooronderzoek met ingreep in de bodem een voldoende gefundeerde uitspraak kan worden gedaan over de aard, omvang en behoudenswaardigheid van de archeologische waarden in het plangebied en wanneer via een archeologienota, verslag van het proefputtenonderzoek, een eenduidig advies kan worden gegeven voor vrijgave van het terrein, een opgraving of behoud in situ. Om te bepalen of het onderzoeksdoel is bereikt, gebruikt de erkende archeoloog de volgende criteria:

Oppervlaktecriterium: Aangezien het principe van het voorgestelde proefputtenonderzoek gebaseerd is op een statistische manier van werken is het van belang dat een voldoende ruime dekking wordt verkregen. Bovendien is het van belang dat de spreiding van de proefputten over het hele terrein gewaarborgd wordt zodat uitspraken kunnen worden gedaan over het hele terrein.

Inhoudelijke evaluatie: de erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden voldoende onderzoeken zodat uitspraken kunnen worden gedaan over onder meer datering, interpretatie en onderlinge samenhang van sporen.

Ruimtelijke evaluatie: de erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden zodanig onderzoeken dat hij een uitspraak kan doen over de ruimtelijke spreiding van een of meerdere archeologische vindplaatsen in het plangebied.

Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk die voor aanvang van het onderzoek met ingreep in de bodem reeds voorzien zijn.

Personeel:

De begeleiding van de afbraak en het proefputtenonderzoek dienen te worden uitgevoerd door een erkend-archeoloog bijgestaan door een tweede archeoloog, beiden met een aantoonbare ervaring in archeologische onderzoeken in middeleeuwse stadscontexten.

6. Lijst van de afbeeldingen

Fig. 1: Bounding Box

Fig. 2: Situering van het onderzoeksgebied op het kadasterplan

Fig. 3: voorstel van inplanting van de proefputten